

INFORMACE Z RADNICE

duben
květen
červen

2025
OBCE STARÉ HOBZÍ

INFORMACE Z RADNICE. Vydává se pro občany obce Staré Hobzí.
Povoleno Ministerstvem kultury ČR, evidenční číslo: MK ČR E 17962.
Ročník dvacátý šestý, 4 čísla ročně. Číslo 2/2025, březen 2025. Zdarma. Náklad 250 ks.
Vydává: Obec Staré Hobzí, IČ 00247481, 378 71 Staré Hobzí 35, telefon: 384 497 136

Vážení spoluobčané,

letošní jaro bylo podobné jako v posledních letech. Nejdříve nás dlouho trápily přízemní mrazíky. Výsledky vidíme na letošní úrodě ovoce. Pak následovalo vlhké počasí a tráva rostla přímo před očima. Začátek léta je již ve znamení suchého počasí. Aby toho nebylo málo, několikrát přes nás přešly bouřky s prudkými lijáky. Naší obec bouře nezasáhly hlavní silou. Naposledy to odnesly Slavonice a Holešice. I tak měli zaměstnanci obce co odklízet. Odstranění škod na splavených cestách do chatových oblastí nás čekají v nejbližší době.

Během jara se konaly tradiční akce. Ještě před Velikonocemi odstartovala jarní sezónu akce RETRO DISCO MANIE, kterou pro nás zorganizoval spolek Hobzinky. Pod patronací příslušníků SDH a občanů místních částí proběhlo stavění májí, pálení čarodějnic a na konci května kácení májí. Tentokrát nás počasí nevypeklo a všechny akce byly v tradičních termínech. Pro děti připravily členky spolku Hobzinky spolu s dobrovolníky putování vesmírem s mnoha zajímavými soutěžemi. V pátek 20.6. jsme spolu s místostarostkou a za doprovodu dětí z mateřské školy přivítali čtyři nově narozené občánky obce. Nyní už pracujeme na přípravě obecní poutě, která letos bude v sobotu 16.8. Opět se můžete těšit na zajímavý program.

I v letošním roce jsme na některé projekty žádali o dotace. Bude pokračovat modernizace veřejného osvětlení ve Starém Hobzí, na to dostaneme z Programu obnovy venkova Jihočeského kraje 270 000 Kč. Z dotačních programů Jihočeského kraje jsme ještě získali 80 000 Kč na opravu kaple ve Vnorovicích, na opravu křižovatky u lihovaru po rekonstrukci vodovodu a kanalizace 421 216 Kč a na opravu vodovodu a kanalizace v ulici před prodejnou Jednota 1 750 000 Kč. Také řešíme nákup nové techniky. Právě probíhá výběrové řízení na nákup dopravního automobilu pro jednotku SDH, který nahradí dosluhující Volkswagen LT. Na nákup auta máme schválenou dotaci 600 000 Kč od GŘ HZS a 300 000 Kč z programu Jihočeského kraje. Také probíhá výběr dodavatele nových velkoobjemových kontejnerů a traktorového nosiče kontejnerů. Nákupem této techniky se staneme soběstačnými s vývozem kontejnerů a budeme schopni je přistavovat dle potřeby do místních částí.

V měsíci září plánujeme začít s postupnou výměnou vodoměrů u všech odběrných míst. Zaměstnanec obce nebo pověřená osoba bude postupovat po jednotlivých ulicích. Předem budete všichni informováni.

Závěrem mi dovolte popřát Vám všem příjemné a klidné léto.

Starosta obce Milan Čermák

Užívání veřejného prostoru

Od května je v platnosti Obecně závazná vyhláška č 1/2025 o místním poplatku za užívání veřejného prostranství. Ve vyhlášce jsou upřesněné pozemky, které jsou zahrnuty do veřejného prostranství. Níže uvádím některá zpoplatněná užívání.

Sazba poplatku činí za každý i započatý m^2 a každý i započatý den:

za umístění dočasných staveb sloužících pro poskytování služeb	10 Kč
za umístění zařízení sloužících pro poskytování služeb	10 Kč
za umístění dočasných staveb sloužících pro poskytování prodeje	10 Kč
za umístění zařízení sloužících pro poskytování prodeje	100 Kč
za provádění výkopových prací	10 Kč
za umístění stavebních zařízení	10 Kč
za umístění reklamních zařízení	100 Kč
za umístění skládek	10 Kč
za užívání veřejného prostranství pro reklamní akce	10 Kč

Poplatek paušální částkou:

za umístění reklamních zařízení	1 000 Kč/rok

Všechny Obecně závazné vyhlášky jsou zveřejněny ve **Sbírce právních předpisů územních samosprávných celků a některých správních úřadů** nebo na internetových stránkách obce.
Odkaz na sbírku: **https://sbirkapp.gov.cz/vyhledavani**

Přehled připravovaných akcí:

Termín	Akce	Místo konání
16.8.	Obecní pouť	Fotbalové hřiště ve Starém Hobzí
4.9.	Cyklistický závod Okolo jižních Čech	Průjezd obcí
3.- 4.10.	Volby do Poslanecké sněmovny ČR	Obecní úřad Staré Hobzí
18.10.	Výlov	Kurty ve Starém Hobzí
Pátek 7.11.	Setkání důchodců	Jídelna ZŠ Staré Hobzí

Termíny mohou být změněny

Obecní poplatky

Touto cestou bych chtěl vyzvat občany, kteří ještě nemají zaplacené obecní poplatky, ať tak učiní co nejdříve. Platbu lze provést bezhotovostně na účet č. 603170359/0800. Do poznámky pro příjemce uveďte druh poplatku.

Poplatek	Výše poplatku
Odpady	800 Kč/osobu, dítě do 10 let 600 Kč, chata (chalupa) 800 Kč
Pes	1 pes 200 Kč, 2. pes a další 400 Kč (osoba starší 65 let 300 Kč)
Kabelová televize	600 Kč za rok

Více informací na internetových stránkách obce:
https://www.starehobzi.cz/urad-obce/obecni-poplatky/

Exkurze do Velké Británie,

Velkým zážitkem byla v letošním roce pro žáky osmého a devátého ročníku poznávací exkurze do Velké Británie: Za historií, kulturou i dobrodružstvím.

Na začátku května se žáci 8. a 9. ročníku vydali na exkurzi do Velké Británie. Cesta byla bohatá nejen na zážitky, ale i na nové poznatky z historie, kultury i architektury. Prvním zastavením naší cesty bylo belgické historické město Bruggy. Jeho malebné uličky, vodní kanály a středověká atmosféra nás naprosto uchvátily. Prohlédli jsme si kostel Panny Marie, kde se nachází Michelangelova socha Madony s dítětem, dále Velké tržiště se slavnou zvonicí Belfort, odkud je nádherný výhled na celé město. Navštívili jsme také Hradní náměstí, jehož dominantou je Basilika svaté Krve, která uchovává vzácnou relikvii – kapku Kristovy krve.

Z Belgie jsme pokračovali do Francie, odkud jsme se trajektem přeplavili přes Lamanšský průliv do Velké Británie. Naším prvním britským cílem bylo univerzitní město Oxford. Zde jsme se prošli po slavné High Street, navštívili kostel St. Mary the Virgin, prohlédli si ikonické stavby jako Bodleian Library, Radcliffe Camera a Sheldonian Theatre. Při návštěvě univerzitních kolejí jsme také navštívili i místa, kde se natáčely některé scény z filmů o Harrym Potterovi.

Dalším městem na naší trase byl Worcester, kde jsme obdivovali nádhernou gotickou katedrálu, v níž je pohřben anglický král Jan Bezzemek, známý především díky Magna chartě.

V Birminghamu jsme zavítali do nákupního centra Selfridges, které navrhl slavný český architekt Jan Kaplický. Poté následovala sladká část programu – návštěva Cadbury World, továrny na čokoládu, kde jsme se dozvěděli vše o výrobě čokolády a mohli jsme ji i ochutnat.

Další zastávkou bylo malebné městečko Kenilworth, kde jsme navštívili ruiny renesančního paláce Kenilworth Castle.V nedalekém městě Coventry jsme si prohlédli moderní katedrálu, která byla postavena vedle zničené původní katedrály z období druhé světové války. Významnou část programu tvořila návštěva Warwick Castle, krásného středověkého hradu přeměněného v poutavé historické muzeum. Kromě voskových figurín a bohaté expozice jsme zde mohli sledovat ukázky sokolnictví a lukostřelby. Ve Stratford upon Avon jsme se vydali po stopách Williama Shakespeara. Navštívili jsme jeho rodný dům a také kostel Holy Trinity, kde je slavný dramatik pochován.

Na závěr našeho britského dobrodružství jsme zavítali do hlavního města – Londýna. Absolvovali jsme plavbu po Temži, při níž jsme mohli obdivovat město z jiné perspektivy.

Navštívili jsme Buckingham Palace, Westminster Abbey, prošli jsme vládní třídou Whitehall, náměstí Trafalgar Square, rušnou čtvrť Soho, Piccadilly Circus, Leicester Square a výlet jsme zakončili pohledem na město z výšky na London Eye.

Exkurze byla pro všechny zúčastněné nejen vzdělávací, ale také i nezapomenutelným zážitkem.

Mgr. Leona Čudová

(Fotografie si můžete prohlédnout zde: https://www.skolahobzi.cz/wordpress/?p=9939 nebo na Instagramu https://www.instagram.com/skolahobzi/, bez instagramového účtu zde: http://www.skolahobzi.eu/skolni-instagram/)

Vážení spoluobčané,

školní rok se pomalu chýlí ke svému závěru a je ten správný čas ohlédnout se za tím, co jsme v posledním čtvrtletí ve výuce zažili. Událostí bylo opravdu mnoho a všechny přispěly k pestrému a smysluplnému zakončení školního roku.

V květnu se naši žáci zúčastnili dopravní soutěže, kde družstvo mladších žáků získalo třetí místo. Ještě větší radost jsme měli z individuálních výkonů – v obou věkových kategoriích jsme obsadili první místo. Červen je vždy ve znamení atletických závodů v Dačicích. Těch se letos zúčastnili pouze žáci druhého stupně, jelikož závody pro první stupeň byly zrušeny. I tak jsme si dovezli jednu zlatou medaili a celkově výborné 2. místo v konkurenci malých škol. Další sportovní aktivitou byl florbalový turnaj mladších žáků, kde jsme zabojovali a získali třetí místo. Gratulujeme všem soutěžícím a děkujeme za vzornou reprezentaci školy.

Čtvrťáci a páťáci si naplánovali cyklovýlet, při kterém poznávali blízké okolí Starého Hobzí; celkem ujeli 26 km.

Den dětí jsme letos oslavili exkurzemi – první stupeň vyjel na koňskou farmu v Malém Pěčíně, kde si děti užily kontakt se zvířaty, projížďky i přírodu. Žáci druhého stupně se vydali po stopách barokních památek v Dačicích, kde poznávali místní historii přímo v praxi.

Nezapomněli jsme ani na kulturu – historická skupina Pernštejni žákům představila poutavý program „Jak válčili husité“. Děti se tak mohly zábavnou formou seznámit s důležitým obdobím českých dějin. Předposlední červnový týden jsme navštívili anglické divadelní představení v Dačicích, které žáky zaujalo a zároveň přispělo k rozvoji jejich jazykových dovedností.

Divadlo jsme si užili také v podání Hradeckého divadélka pro školy, které za námi přijelo s pohádkou „Bajky pana Ezopa aneb Dávná moudra věčně platná“ pro ty mladší a žáci druhého stupně zhlédli představení „Don Quijote a ti druzí aneb Zlatý věk španělské literatury“.

A co se dělo v mateřské škole? Proběhla milá oslava Dne matek, děti svým maminkám zazpívaly, zarecitovaly, zatančily a předaly vlastnoručně vyrobené dárky.

Dále se opět konala atletická olympiáda mateřských škol, na které se sešli malí sportovci z mateřský škol z Písečné, Báňovic a Starého Hobzí. Děti si vyzkoušely různé disciplíny, užily si spoustu pohybu a radosti ze společného soutěžení. Všichni si zaslouží velkou pochvalu za nadšení a sportovního ducha. V posledním týdnu se celá MŠ vydala na výlet do zoo v Horní Pěně.

Závěr školního roku jsme také v základní škole zakončili výlety a společnými sportovními aktivitami, které byly příjemnou tečkou za celoroční prací.

Děkujeme všem pedagogům, žákům, rodičům i zřizovateli školy za spolupráci a podporu v průběhu celého školního roku.

Nakonec bych Vám všem chtěla popřát krásné léto plné odpočinku, slunce a pohody!

Za ZŠ a MŠ Staré Hobzí
Mgr. Jana Cvrčková

Informace od praktického lékaře

Ordinace ve Starém Hobzí:
Středa 6.8.
Středa 3.9.

Dovolená: 25 – 29. srpen

V době dovolené zastupuje MUDr. Tomšů (+ MUDr. Fabešová) ve své ordinaci a ve své ordinační době.
Prosíme zajistěte si dostatečně s předstihem před lékařovou dovolenou svoje léky. Není účelem zástupu předepisovat léky, které trvale užíváte. Zastupující lékař zajišťuje ošetření akutních potíží.

Pohled do historie

Okres Slavonice Jižní Morava, Vyhnání z vlasti 1945 – 1946“ - autentická svědectví starohobezských německých občanů. II. část

Záznamy starosty Antona Eschenauera (1898– 1982) ze Starého Hobzí z 30. listopadu 1945, které sepsala Eleonora Polly a které byly jím samotným autorizovány 16. dubna 1982, půl roku před jeho smrtí.

V jihozápadní části Moravy, na svahu Větrného kopce k údolí Dyje se nachází středisková obec Staré Hobzí, která byla během české vlády 1918 – 1938 jednou z nejtvrději dobývanou obcí na národním území.

V listinách je místo zmiňováno již v 11. století jako „vesnice Hard“. Seznamy jmen obyvatel v urbáři jsou jako křestní matriky z dřívějších století pouze německy, stejně jako označení půdy vhodné k obdělávání. Staré Hobzí bylo kdysi čistě německou obcí.

Ve druhé polovině minulého století začíná /19 století, poznámka redakce/ narůst Čechů, kteří hledali jako zemědělští a lesní dělníci na panském statku Staré Hobzí práci a také ji našli na poplužních dvorec Veselíčko, Hejnice, Janov a Nové Hobzí. Tito čeští dělníci postupně kupovali domy ve Starém Hobzí, a tím se stali občany naší obce. Jejich počet byl posílen příchodem některých českých řemeslníků a zemědělských dělníků, kteří převzali uvolněné selské usedlosti, jakož i smíšenými manželstvími, v nichž obvykle dominovala česká část. Do roku 1918 dosáhla česká menšina asi 30% populace.

Do té doby bylo soužití Němců s Čechy v každém ohledu dobré, stejně jako spolupráce v obecní radě. V obecní správě, která se skládala z 15 zvolených členů, byli Češi vždy zastoupeni třemi až čtyřmi muži. Ve škole, kde německé a české děti byly vyučovány společně, nebyly problémy kromě obvyklých rošťáckých potyček. Češi měli možnost nechat své děti vyučovat na české škole v Baňovicích vzdálených 2 km, ale nevyužili ji; jen sedlák Pokorný z č. 45 nechal chodit své dvě děti tam.

V kostele, kde byly pouze čeští faráři a kaplanové (Const. Rat Antot Bártek, farář Leopold Rozmarin, děkan Ludwig Nekula), byla bohoslužba o nedělích a státních svátcích (ranní mše v 8 hodin) střídavě jednou německá, příště česká, a hrubá mše v 10 hodin byla vždy v němčině. Ať už se modlilo německy nebo česky, návštěvníci kostela ze Starého Hobzí a katolíci patřící k farnosti z německých obcí Holešice, Vnorovice a Panenská a zcela českých vesnic Nového Dvora a Baňovic, všichni přišli každou neděli a zpívali spolu, modlili se společně tak dobře, jak jen to uměli. Po bohoslužbě šli muži a chlapci společně, nikdy se nerozdělili podle národnosti, do hospod a nikdy jsme neslyšeli o národních sporech, ani při tanečních zábavách nebo o posvícení. Ať už ve Starém Hobzí nebo v jedné z okolních vesnic, Němci a Češi vždy zpívali a tancovali společně, dokonce i v pěveckém a divadelním spolku, ale především v hasičském sboru, byly čeští členové. Všichni pomáhali dohromady!

Když v roce 1914 vypukla první světová válka, spěchali Němci a Češi k vlajkám a mezi padlými ze Starého Hobzí se nacházelo devět Čechů, kteří obětovali svůj život Bohu, císaři a vlasti. V souhrnu lze říci, že soužití Němců a Čechů bylo velmi dobré, tak dobré, jak k tomu nikdy nedošlo ve „Švýcarsku“, které později sliboval Masaryk a Beneš.

Po rozpuštění Habsburské říše v roce 1918 se zásadně změnilo soužití obou

národů ve Starém Hobzí. Obyvatelstvo, které do roku 1918 spolupracovalo v nejlepší shodě, bylo podněcováno Čechy z řad přistěhovalců, kteří požadovali převahu ve všech oblastech, čímž zcela zničily dosavadní soulad. Každý Čech se musel stát členem „Národní jednoty“ (nadstranické sdružení pro počeštění), a ta, která se těšila podpoře všech správných úřadů, tvrdě pracovala na počeštění obce. Navzdory stále existující německé většině v obecní správě, všechny záznamy musely být v češtině, stejně jako názvy míst a ulic byly– i přes mnohonárodnostní stát– pouze české. Všemi prostředky se pracovalo na tom, aby se z české menšiny stala většina. Tohoto cíle se chtělo dosáhnout ubytováním české armády, a poté, kdy bylo dosaženo vyvlastnění pallavicinského velkostatku, přeložením a propuštěním všech německých úředníků a zaměstnanců. Tato uvolněná místa byla poté obsazena Čechy. Tak se stalo, že každý Němec v tomto demokratickém státě se musel cítit jako občan II. třídy.

Největší nárůst získali Češi zařízením trojtřídní obecné školy, mateřské školy a čtyřtřídní měšťanské školy, z nichž byly všechny umístěny v zámku, stejně tak i četnická stanice. Čtrnáct českých učitelů a státních zaměstnanců, státní doména (čtyři poplužní dvory) a státní les byly Češi s několika rodinnými příslušníky, takže se počátkem 30. let splnilo přání Čechů získat většinu ve Starém Hobzí. Tak se z kdysi čistě německé obce Althard stalo Staré Hobzí. 64% obyvatel byly Češi a od roku 1932 zde byl český starosta. Z 15 členů obecní správy bylo sedm Němců a osm Čechů.

Kromě tohoto boje o místní správu se jednalo také o hospodářské střety. S podporou všech státních úřadů a národní jednoty vedly Češi hospodářský boj, který německá strana jen těžce vyrovnávala.

Až do roku 1918 si vydělávali drobní zemědělci a chalupníci žijící ve Starém Hobzí své živobytí jako sezónní pracovníci převážně ve Vídni. Vzhledem k vytyčení hranice - 28. října 1918 byla vyhlášena nová Československá republika – byla cesta tam odříznuta. Většinou nyní nezaměstnaní se snažili pronajmout pole a louky, aby si zajistily své živobytí. Příležitost se nabízela v roce 1921, když byla uvolněna půda velkostatku Pallavicini. Ať už Němci nebo Češi, každý dostal k pronajmutí pole a louky. Zajisté, tento přechod bývalých dělníků na zemědělské práce byl obtížný, protože všechno muselo být nově pořízeno: krávy, vozy, zemědělské vybavení a další věci. Protože sotva kdokoliv měl hotovost, museli být tyto náklady financovány půjčkami; dva roky po tomto přidělení převzal tyto statky v pohraniční oblasti československý stát. Poté Češi založili sdružení malorolníků „Domovina“. Toto sdružení s jeho předsedou Holzäpflem dostalo z jeho podnětu všechna pole pronajatá a obhospodařovaná Němci (originální– česká sdružení měla předsedy s německými jmény jako například v uvozovkách „Domovina“ Holzäpfla, „Národní jednota“ a Národní výbor“ Jaroslava Hálu, zatímco německé stranické vedení a ministři měli česká jména: Cech, Špina, Zajicek).

Tito němečtí nájemci, kteří se spojili ve sdružení „Heimstätte“, které bylo podřízeno svazu zemědělců v Československu, ve svém zoufalství a nouzi šli nyní na okresní hejtmanství v Dačicích, aby se proti této nespravedlnosti odvolali – a to právem, protože již neplatili nájem za pole a louky na příští rok a výpověď neobdrželi.

A úspěch této námitky? Nikdo nedostal své pole a svou louku zpět. Všech 29 bylo obžalováno ve srocování a výtržnictví a bylo odsouzeno okresním soudem v Jihlavě s minimálním trestem odnětí svobody na dva roky. A teď přichází to nejkrásnější! Žádný svaz zemědělců, ani německá strana, neposkytla těmto chudým, navzdory jejich

výzvám a prosbám v rámci odvolání, zákonného zástupce pro všechny soudní záležitosti, spíše to byla komunistická strana, zastoupená pozdějším ministrem po roce 1945, Dr. Ecerem, který obžalované úspěšně hájil při odvolání u Zemskému soudu v Brně! Avšak pole a louky nedostali Němci ani později zpět, když byly vyvlastněny a znárodněny statky markraběte Pallaviciniho.

Markraběti nebyl vyvlastněn zámek ve Starém Hobzí s hospodářskou budovou. Tento zámek měl 64 pokojů, každý asi o velikosti 48 m², dva sály a kapli. V nájmu byla: česká četnická stanice, mateřská škola, tříletá obecná škola a čtyřletá měšťanská škola, jakož i učitelé, četníci a důchodci.

V hospodářské budově zámku se nacházel německý sklad, který byl Čechům vždycky trnem v oku, protože jejich vlastní sklad kvůli německým sedlákům ze Starého Hobzí a okolí neměl žádnou možnost hospodářské existence, dokud existoval německý sklad. 85% v sedláků ve Starém Hobzí a okolí byli Němci, kteří dodávali a nakupovali v německém skladu ve Starém Hobzí. Aby tento sklad dostali pryč, vyjednávalo ministerstvo s markrabětem Pallavicinim o prodeji zámku a v roce 1935 tlačilo k uzavření. Žádný Čech asi neměl tušení, že ve stejnou dobu vyjednávalo osm německých zemědělců a řemeslníků ze Starého Hobzí s markrabětem o prodeji zámku, takže zpráva o koupi zámku zněla u Čechů jako bomba. Místo aby mohli vypovědět německý sklad, musely nyní zástupci ministerstva kultury vyjednávat s německými majiteli o nájemních smlouvách! Tak probíhala léta pod českou nadvládou až do roku 1938; nepřetržitý boj o každé dítě pro německou školu, o každý dům a každý pozemek.

Po připojení Rakouska k Německé říši v březnu 1938 doufali jsme i my Němci v Československu, že konečně získáme naše právo na sebeurčení. Všechno se už těšilo, že vyvázne z české nadvlády. S radostí a nadšením jsme poslouchali rozhlasové zprávy z Rakouska a Německa. Všichni jsme věřili, že konečně nastane krásný zlatý čas svobody... A přišel jedné noci v září 1938. V jednu hodinu mě odvedli Češi s pistolemi v ruce z mého domu a vedli mě na četnickou stanici v zámku. Ani zde nebyla zodpovězena moje otázka, proč jsem byl zatčen. Krátce za sebou ve stejném doprovodu ještě přišli další tři občané ze Starého Hobzí. Nyní se ihned pokračovalo autem v cestě do Slavonic. Tady byla v domě, myslím, že to bylo na Dolním náměstí, vyšetřovací místnost a ve dvoře domu vězení, kde se potácel opilý komisař, v jedné ruce držel láhev vína, v druhé pistoli, takže mě mohl vyboxovat ven jen loktem, a zařval na své pomocníky: „Všechno zavřít a kdo vzdoruje, zastřelit!“

Ačkoli toto vězení bylo již napěchováno mnoha muži ze Slavonic a okolních vesnic, byli jsme dovnitř ještě natlačeni i s několika dalšími. V této místnosti bylo slyšet sténání a naříkání, protože mnozí byli krvavě zbiti. Nikdo nevěděl, proč jsme tady. Zbytek noci jsme strávili ve stoje, namačkáni jako slanečci. Brzy ráno jsme šli za doprovodu silné stráže – jako u zločinců – ven na nádraží a dobytčím vagonem do Jihlavy do okresního vězení. Tady to nebylo lepší. Špatné jídlo, nechutná polévka s páchnoucím tukem a plesnivý chléb, společná dřevěná palanda na spaní, 14 dní žádná zpráva od příbuzných, žádný náznak, proč jsme byli zavřeni, celý den jsme seděli na lavičce nebo chodili po cele, kromě čtvrt hodiny, kdy jsme museli pochodovat v kruhu na nádvoří. Tak plynuly dny.

Jednoho dne najednou došlo ke změně u vězeňských dozorců! Čtyři dny před naším propuštěním byli tito dozorci zdvořilost sama, přinesli nám jídlo k obědu a večeři z hotelové restaurace podle přání, dokonce jsme směli během dne sedět v cele na dřevěné palandě, což bylo v minulosti přísně zakázáno! Tito čeští

strážci, kteří dříve nemohli být dostatečně brutální, se nyní předháněly v laskavosti a učinily posledních pár dnů pro nás co nejpříjemnějšími.

Dva dny před vstupem německých vojsk jsme byli v noci v 23 hodin propuštění. Jak úžasný pocit, když byla vězeňská brána za námi! Nyní rychle do autobusu a pryč směrem domů. Ve 3 hodiny ráno, poslední 20leté české nadvlády, jsme dorazili do Starého Hobzí. Během dopoledne začal odchod českého obyvatelstva. Armáda, četníci, státní úředníci a zaměstnanci odešli ze Starého Hobzí a v jejich odchodu jim žádný Němec nebránil ani jim nespílal, ačkoli by pro to byl dostatečný důvod. Všechno proběhlo v nejlepším a nejklidnějším pořádku. Čechům, kteří zůstali, stále ještě asi 30% obyvatelstva Starého Hobzí, nebyla učiněna sebemenší křivda.

V české obecní správě od roku 1932 do roku 1938 jsem byl jako předseda německé strany zástupcem starosty a ten den jsem převzal obecní správu od českého starosty Wenzla Roda. Od samého začátku jsem se snažil, stejně jako všichni němečtí obyvatelé Starého Hobzí, opět navázat s Čechy, kteří zůstali, tak dobrý vztah jako před rokem 1918. A to se nám taky podařilo!

9. října 1938, následující den mého nástupu do úřadu, vstoupily německé jednotky na jižní Moravu. Nyní nastal čas, ve který jsme doufali po všechna ta léta! Plni nadšení jsme přijali německé vojáky a radovali jsme se z připojení k našemu národu. Byli jsme vděčni Adolfu Hitlerovi za osvobození a byli bychom stejně vděčni, kdyby tak učinil jiný německý státník, ať už socialista, demokrat, komunista nebo jiný. Chtěli jsme jen spravedlnost a svobodu. Tento postoj jsme měli také k zůstavším Čechům. Nedošlo k žádným sporům. Nikomu nebylo nic vyvlastněno ani odebráno. Jako příklad bych rád zmínil mimo jiné případ českého zaměstnance Mauritze, hajného v českém státním lese, bydlícího v loveckém zámku na Janově: Ze strachu před Němci, kteří podle propagandy zabíjí všechny Čechy, tento Mauritz opustil den před vstupem německého Wehrmachtu (tedy 8. října) svůj byt. Vzal si sebou všechno, zanechal zde jen dřevo, seno a kuřata. Třetí den po vstupu se vrátil se svolením vojenského velitele Mjr. Eibla do Starého Hobzí a mohl si vyzvednout všechny své věci a vzít ji je sebou; ano, dokonce i svou hromadu hnoje mohl prodat sedlákovi!

Během mého funkčního období od roku 1938 do roku 1945 byly do správy starosty Starého Hobzí začleněny obce Vnorovice, Panenská a jen na krátkou dobu také Baňovice. V těchto obcích žilo velmi mnoho Čechů – celkem asi 40%. Navzdory tomuto velkému počtu českých obyvatel nedošlo nikdy k žádným sporům. My Němci jsme úplně zapomněli na 20 let útlaku; ačkoli se k nám v poslední době české nadvlády nechovaly dobře, nedocházelo k žádným touhám po pomstě. Čeští šovinisté, kteří přišli do Starého Hobzí po roce 1918, byli pryč a těm zůstavším Čechům se vedlo dobře, jak se jim ještě nikdy předtím nevedlo. Jako člen dozorčí rady spořitelny a záložny ve Starém Hobzí jsem měl přehled o hospodářské a finanční situaci českého obyvatelstva. Kde byly do roku 1938 udělány dluhy nad dluhy, byly všechny splaceny v období čtyř let. Na konci roku 1943 už nebyly žádné dluhy! Hospodářský rozmach prospíval stejnou mírou jak Čechům, tak Němcům. V obecních financích tomu nebylo jinak. Když v roce 1938 předali obecní správu Češi, byla obec zadlužená 78 000,-Kč a v roce 1944 byla navzdory výstavbě vodovodu bez dluhů, ba naopak měla k dispozici spořící vklad ve výši 45 000,- RM. To bylo hodně peněz! Ale my jsme je mohli upotřebit, protože jsme měli ještě velké plány, které jsme chtěli ve Starém Hobzí zrealizovat. Ale nestalo se tak...

Pokračování příště

Výměna průkazů osob se zdravotním postižením a parkovacích průkazů v roce 2025

V roce 2015 proběhla velká výměna průkazů TP, ZTP a ZTP/P. Jejich platnost byla nastavena na 10 let. Letos tedy čeká mnoho občanů výměna průkazu osoby se zdravotním postižením (dále jen „OZP“) a následně i parkovacích průkazů.

Co s tím?

Pro průkaz OZP si nejprve zajděte na Úřad práce ČR, Kontaktní pracoviště Dačice (dále jen „ÚP ČR“), tam Vám pracovnice oddělení pro osoby se zdravotním postižením sdělí, zda máte průkaz přiznaný trvale, nebo zda si musíte podat novou žádost.

Ti, kteří mají přiznaný nárok na průkaz OZP trvale, by měli cca 1 měsíc před ukončením platnosti zajít na místně příslušný ÚP ČR s aktuální průkazovou fotografií (o rozměrech 35 mm x 45 mm) a uhradit správní poplatek ve výši 30 Kč.

V případě, že Vám končí platnost nároku na průkaz OZP, budete muset podat novou žádost o přiznání průkazu. Formulář žádosti je k dispozici na webových stránkách MPSV nebo přímo na ÚP ČR, Kontaktní pracoviště Dačice, Komenského 39, 380 01 Dačice. Řízení o přiznání průkazu OZP trvá podstatně déle, protože Lékařská posudková služba ČSSZ zpracovává na základě podané žádosti zdravotní posudek. Výsledkem zdravotního posouzení může být vydání průkazu ve stupni TP, ZTP nebo ZTP/P, nebo zamítnutí nároku na průkaz OZP.

V případě, že Vám ÚP ČR vydal nový průkaz osoby se zdravotním postižením ve stupni ZTP nebo ZTP/P máte nárok na vydání parkovacího průkazu. Ten vydává pro občany s trvalým pobytem v ORP Dačice Městský úřad Dačice. Konkrétně pracovnice odboru sociálních věcí v budově bývalého arestu na adrese Neulingerova 151/I., Dačice kancelář č. 209 – Mgr. Lada Štěrbová a kancelář č. 210 - Mgr. Irena Vašíčková. S sebou přineste nově vydaný průkaz osoby se zdravotním postižením, aktuální průkazovou fotografií (o rozměrech 35 mm x 45 mm), občanský průkaz a starý parkovací průkaz.

Více informací na webových stránkách https://www.uradprace.cz/oznameni-o-prukazech-ozp.

Mgr. Lada Štěrbová
sociální pracovnice

Pozůstalostní důchody – sirotčí důchod

Tento text navazuje na článek věnovaný vdovským a vdoveckým důchodům, který byl uveřejněn v minulém čísle.

O důchodech obecně rozhoduje Česká správa sociálního zabezpečení. Požádat o jakýkoli důchod lze buď na místně příslušné okresní správě sociálního zabezpečení (OSSZ), pro místní občany se jedná o OSSZ Jindřichův Hradec, Sládkova 332, 377 01 Jindřichův Hradec, tel.: 384 359 111, nebo lze požádat on-line, podrobný návod naleznete zde: https://www.cssz.cz/web/cz/zadost-o-duchod-online.

Sirotčí důchody náleží osiřelým nezaopatřeným dětem z českého důchodového systému. Osiřelé nezaopatřené dítě má nárok na sirotčí důchod po zemřelém rodiči (osvojiteli), byl-li příjemcem starobního či invalidního důchodu, případně zemřel následkem pracovního úrazu. V ostatních případech náleží po rodiči, který ke dni úmrtí splnil

potřebnou dobu důchodového pojištění. Tato doba se liší dle věku zesnulého rodiče:

u osob starších 28 let činí doba důchodového pojištění alespoň jeden rok v období posledních deseti roků přede dnem úmrtí;

u osob starších 38 let činí doba důchodového pojištění dva roky v posledních dvaceti let přede dnem úmrtí.

Do doby důchodového pojištění se nezapočítávají náhradní doby pojištění (doby ve kterých nebyla vykonávána výdělečná činnost podléhající odvodu pojistného na sociálního zabezpečení).

Nezaopatřeným dítětem je dítě do ukončení povinné školní docházky a poté maximálně do 26 let, pokud se soustavně připravuje na budoucí povolání nebo tak nemůže činit ze zdravotních důvodů (pro nemoc či úraz). Nezaopatřeným dítětem však není dítě, které požívá invalidní důchod pro invaliditu III. stupně.

K žádosti o sirotčí důchod se dokládá doklad totožnosti žadatele (jedná-li se o nezletilého sirotka, je žadatelem jeho zákonný zástupce). Dále se předkládají doklady vztahující se k zesnulému rodiči (osvojiteli) a nezaopatřenému dítěti. V případě, že zemřelá osoba ještě nebyla příjemcem invalidního nebo starobního důchodu, dokládají se veškeré dokumenty pro jeho přiznání (dle instrukcí příslušné OSSZ).

Výplata sirotčího důchodu náleží po celou dobu, kdy je pozůstalé dítě nezaopatřené, maximálně však do 26 let. Zastaví se v momentě, kdy podmínky pominou, ale pokud opět nastanou, výplata se obnoví.

Více informací o tomto druhu důchodu, stejně tak o jiných důchodech, vám poskytne pracoviště v Jindřichově Hradci nebo se vše potřebné dozvíte na internetových stránkách www.cssz.cz.

Pozůstalostní důchody – vdovský/vdovecký

V současné době evidujeme na odboru sociálních věcí MěÚ Dačice zvýšený počet dotazů týkající se vdovských/vdoveckých důchodů. Tazatelé často uvádějí, že k nám byli odesláni, aby si zde pozůstalostní důchod vyřídili. Poradenství samozřejmě rádi poskytneme, ale žádný důchod na našem pracovišti nevyřizujeme. Tímto článkem bychom rádi ušetřili zbytečnou cestu na náš úřad těm, kteří potřebují vyřídit vdovský/vdovecký důchod.

O důchodech obecně rozhoduje Česká správa sociálního zabezpečení. Požádat o jakýkoli důchod lze buď na místně příslušné okresní správě sociálního zabezpečení (OSSZ), pro místní občany se jedná o OSSZ Jindřichův Hradec, Sládkova 332, 377 01 Jindřichův Hradec, tel.: 384 359 111, nebo lze požádat on-line, podrobný návod naleznete zde: https://www.cssz.cz/web/cz/zadost-o-duchod-online.

Vdovský/vdovecký důchod náleží ovdovělým osobám a poskytuje se z českého důchodového systému. Nárok na tento druh důchodu vzniká po zemřelé osobě – manželovi/manželce, partnerovi/partnerce, registrovaném partnerovi/partnerce, která pobírala starobní či invalidní důchod.

Zemře-li osoba, která ještě nebyla příjemcem starobního nebo invalidního důchodu, musí ke dni úmrtí splňovat potřebnou dobu důchodového pojištění pro vznik nároku na invalidní nebo starobní důchod. Potřebná doba důchodového pojištění se nezkoumá, dojde-li k úmrtí v důsledku pracovního úrazu.

Další podmínkou je, že k úmrtí došlo za trvání manželství, partnerství nebo registrovaného partnerství.

Nárok na vdovský/vdovecký důchod nevzniká bývalým manželům/manželkám, partnerům/partnerkám, registrovaným partnerům/partnerkám, pokud bylo manželství rozvedeno nebo zrušeno partnerství či registrované partnerství. Stejně tak nevzniká nárok na tento důchod po druhovi/družce, i když dlouhodobě žili ve společné domácnosti a vychovávali děti. K žádosti o vdovský/vdovecký důchod se dokládá doklad totožnosti žadatele, úmrtní list zesnulé osoby, doklad o uzavření manželství/partnerství/registrovaného partnerství (pokud si jej OSSZ sama nemůže

ověřit). V případě, že zesnulá osoba ještě nebyla příjemcem invalidního nebo starobního důchodu, dokládají se veškeré dokumenty pro jeho přiznání (dle instrukcí příslušné OSSZ).

Výplata vdovského/vdoveckého důchodu trvá standardně jeden rok. V zákonem stanovených případech může být vyplácen déle. Dojde-li k uzavření nového manželství, partnerství nebo registrovaného partnerství, výplata vdovského/vdoveckého důchodu končí.

Více informací o těchto i jiných důchodech vám poskytne výše uvedené pracoviště v Jindřichově Hradci nebo se vše potřebné dozvíte na internetových stránkách www.cssz.cz.

Za odbor sociálních věcí
Mgr. Irena Vašíčková

Kdo zastupuje zájmy dítěte?

Každé dítě potřebuje někoho, kdo za ním stojí, chrání jeho práva a rozhoduje v situacích, kdy si samo neví rady nebo mu zákon neumožňuje jednat. Kdo jsou osoby, které mohou hájit zájmy dítěte v jeho běžném životě a kdo je tím, kdo je zastupuje například před soudem, nebo když se rodiče neshodnou?

Být zákonným zástupcem nese s sebou řadu práv a povinností. Mezi práva patří rozhodování o zdravotní péči, vzdělání, majetku a dalších záležitostech týkajících se dítěte. Mezi povinnosti náleží zajistit dítěti bezpečnost, zdraví a výchovu. Zákonný zástupce má také odpovědnost za výživu a péči o dítě a měl by jednat vždy v nejlepším zájmu dítěte.

Přirozenými zákonnými zástupci dítěte jsou jeho rodiče. Zastupují dítě společně, ale to samozřejmě neznamená, že by dítě museli stále doprovázet.

V běžných záležitostech, jako je návštěva lékaře nebo vyřizování školních formalit, jedná běžně pouze jeden z nich. V takových situacích se má za to, že jedná se souhlasem druhého rodiče. V některých případech může být zákonným zástupcem dítěte i jiná osoba, například prarodič nebo opatrovník.

Existují však také rozhodnutí, která přesahují běžnou správu, například volba školy, změna trvalého pobytu nebo podepisování smluv. V těchto případech se od rodičů očekává, že se na rozhodnutí dohodnou. Často jsou v podobných případech na dokumentech vyžadovány podpisy obou rodičů. Pokud k dohodě nedojde, může na návrh jednoho z rodičů rozhodnout soud, který jmenuje opatrovníka. Opatrovníkem v některých řízeních může být člen rodiny, jako jsou například prarodiče, nebo jiná vhodná osoba.

Opatrovník je stanoven vždy, pokud by mohlo dojít ke střetu zájmů dítěte a rodičů. Kolizním opatrovníkem bývá nejčastěji orgán sociálně-právní ochrany dětí (SPOD). Opatrovník má za povinnost objektivně posoudit situaci, před každým zásadním rozhodnutím získat názor dítěte (pokud to jeho věk a rozumová vyspělost dovolují) a zajistit, aby bylo v řízení rozhodováno v jeho nejlepším zájmu.

Dítě je v řízení chráněno i dalšími mechanismy. Soud má povinnost zajišťovat, aby jakékoliv rozhodnutí bylo učiněno v jeho nejlepším zájmu. Například v dědickém řízení musí soud posoudit, zda přijetí dědictví neohrozí majetkovou situaci dítěte. Při komplikovanějších řízeních, jako jsou spory o péči nebo majetek, může soud nařídit zapojení dalších odborníků, například psychologů nebo sociálních pracovníků, kteří pomohou stanovit, co je pro dítě skutečně nejlepší.

Právo zastupovat dítě trvá do jeho zletilosti, pokud není rodič této odpovědnosti zbaven nebo není soudně omezen v jejím výkonu.

Hana Čurdová

Pouť ve Starém Hobzí

Kdy: 16. srpna 2025 od 14:00 ***Kde:*** na fotbalovém hřišti

Program:

14:00 – 15:30 JÁSALKA BAND
16:45 – 17:30 DĚTSKÁ POUŤOVÁ HASIČSKÁ SOUTĚŽ
17:30 – 18:00 SLACK SHOW – akrobacie na slackline
Od 20:00 POUŤOVÁ ZÁBAVA – HRAJE kapela **GLOBUS**

Po celý den:

- Atrakce pro děti
- Zvěřinová kuchyně a občerstvení

Změna programu vyhrazena

Víte, co se děje ve vaší obci?

Mějte všechny důležité informace ihned ve svém mobilu

Stáhněte si aplikaci **MUNIPOLIS**

Download on the App Store

GET IT ON Google Play

- Rychlé aktuality
- Důležité informace
- Pozvánky na akce
- Ankety a průzkumy
- Svoz odpadů
- Zasedání zastupitelstva
- a další

Jak se přihlásit k odběru informací?

1. Stáhněte si aplikaci MUNIPOLIS pro iOS nebo Android
2. V aplikaci klikněte na ikonu uživatele vpravo dole
3. Přihlaste/registrujte se svým telefonním číslem
4. Zadejte 4místný kód, který vám přijde do SMS
5. Vyhledejte v síti MUNIPOLIS svoji obec
6. Zadejte své údaje a udělte souhlas s jejich zpracováním
7. Vyberte si místní část, odběrové skupiny a uložte nastavení

Hotovo. V tuto chvíli jste přihlášeni k odběru všech důležitých informací.

Potřebujete-li pomoci se stažením nebo aktualizací aplikace, rádi vám poradíme na úřadu.

MUNIPOLIS

Přihlásit se můžete také na www.munipolis.cz